СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

КОНЦЕРТИ Т-КИ Л. ПОПОВИЧ В ВЕНКУВЕРІ.

Ми всі захоплені побутом т-ки Попович в Венкувері навіть забули подати до відома товаришам і товаришкам, що славна концертова трійка перебувала в нас майже три тижні і сьогодня вечером від'їхала до Сіятеґ, в Злуч. Державах, де перебуде кілька днів а потім буде вертати через Венкувер на схід.

Приїзд т-ки Попович був для венкуверців милою несподіванкою, бо ми відірвані далеко від решти Канади і через це до нас майже ніхто не приїзджає. Однак т-ка Попович здецидувалася приїхати аж так далеко, на побережжа Тихого океану.

На стації гурток товаришів і товаришок привітав нашу артистку і вручив її букет квітів. Відтак запровадили т-ку Попович і співучасників її концертової подорожі т.т. Дж. Борнова і П. Рейнолдса до приватного дому на відпочинок.

В пару день пізніше стараниям Українського Робітничого Товариства відбувся тут на причуд гарний концерт. Венкуверські Українці прибули майже всі на цей концерт, з якого винесли гарне враження, бо по правді сказавши, то в нас ще подібного концерту ніколи не було. Кожний виступ наших артистів публика витала буряливими оплесками.

Другий з ряду концерт відбувся за стараниям Комуністичної Партії Канади. Цей концерт був далеко ширше проголошений, проте й не дивно, що прибуло багато більше людей і то ріжних народностей.

На сцені появився загально відомий і много заслужений серед місцевого робітництва Др. Коррі і в короткій а річевій промові, представив публиці наших многонадійних артистів, які вийшли з робітничих рядів, репрезентують робітників і для них устроюють концерти по цілій Канаді. З'окрема звернув увагу канадійської робітничої молоді на молодих Канадійців, товаришів Джорджа Борнова і Персі Рейнолдса, як на взірець, та радив всім піти за їх приміром, себ-то служити тій клясі суспільства, з котрої вони вийшли. На закінчення Др. Коррі заявив, що концерт пічнеться відграванням "Інтернаціоналу".

При цих словах публика встала зі своїх місць, а т.т. Борнов і Рейнолдс відограли міжнародній робітничий гимн "Інтернаціонал".

Дальше слідувала багата концертова програма. Одушевлена публика нагороджувала кожний виступ наших робітничих артистів грімкими оплесками. Публика часто не запереставала оплесків доти, поки вони не являлись поновно на сцені, а спеціяльно викликувано раз-по-раз т-ку Попович. На доказ щирої вдячности і великого признання, публика обдарувала т-ку Попович букетами живих, пахучих квітів.

Коли згадана трійка (а властиво чвірка, бо т-ка Попович їздить зі своїм трилітнім сином Максимом) буде повертати з Сіятел через Венкувер на схід, то аж тоді ми попращаємо їх та пожелаємо всего хорошого в дальшій подорожи, а поки що бажаємо їм успіху в великому портовому місті за границею.

Параска Мельник.

ЧЛЕНКИНІ МАНДОЛІНОВОЇ ОРХЕСТРИ НА СЦЕНІ В ЛОС ЕНДЖЕЛЕС.

Наука всюди і завжди є наукою і де-б ти не поїхав, вона буде і тобі і иншим корисна.

Читачам відомо, що при Укр. Роб. Домі в Вінніпеґу істнують дві мандолінові орхестри. Перша (старша) ґрупа складається з більших дівчат, вихованих на сцені Укр. Роб. Дому, а друга з менших.

Минулого року в осени дві членкині першої ґрупи сестри Галя і Зоня Марцінові і маленька членкиня другої ґрупи Оля Марцінів виїхали зі своїми родичами до Каліфорнії в місцевість Ґлендейл, коло Лос Енджелес. Виїхавши з Вінніпеґу ці талановиті сестри не порвали звязи зі своїми вінніпеґськими товаришками, але стало переписувалися, цікавилися життям і працею в Укр. Роб. Домі і з увагою слідили за роботою своїх товаришок по школі і фаху. Того, що вони научилися в Укр. Роб. Домі (музики), вони не тільки не цуралися, але дальше розвивали і час від часу виступали на робітничих концертах в Лос Енджелес.

В серпні місяці їх відвідали в Каліфорнії вінніпеґські товаришки, членкині мандолінових орхестр, сестри Анна і Зоня Гнатові і Галя Салига, які скориставши з літніх вакацій, поїхали до них в гостину.

Як діти працюючої кляси, вони і в гостині не сиділи бездільні, але порозумівшися з товаришами, членами українсько-російського відділу Робітничої Партії Америки, устроїли 24. серпня в Лос Енджелес величавий концерт. Тов. Стефанець про цей концерт пише до "У.Р.В." слідуюче:

"Концерт випав знаменито. Програма складалася з 18 точок, в яку входили: співи, гра на мандолінах, деклямації і танці. Це перший раз в Лос Енджелес робітнича публика мала нагоду почути мельодійні українські пісні у виконанню молодих дівчат, учениць Укр. Роб. Дому в Вінніпеґу. Кожний виступ публика витала грімкими оплесками.

На половині програми забрав слово т. Комар, з Сент Бернардіно, і представив присутнім молодих товаришок, як також зазначив, що хоч всі три сестри Марцінові є вже сталими мешканцями Каліфорнії, однак є ученицями Укр. Роб. Дому в Вінніпеґу, так і прибувші до них в гостину т-ки сестри Гнатові і Галя Салига. І свої здобутки вони віддають на користь робітничої кляси, бо чистий дохід з цего концерту дають половину для Р.П.А., а половину для Укр. Роб. Дому в Вінніпеґу.

Чистого доходу з концерту було $50.00".

Вище наведений допис говорить сам за себе. Робітнича інституція в Вінніпеґу горда з своїх молодих вихованок і всім її членам є радісним почути, що молоді музикантки так гарно зарекомендували себе і свою інституцію в далекій Каліфорнії. Бажаємо сестрам Марцінів дальшої щасливої праці в Каліфорнії. Т-ки сестри Гнатові і Галя Салига вернули вже до Вінніпеґу і розпочали свою дальшу науку в школі.

Мусій.

КУЛЬТУРНА ПРАЦЯ В УКР. РОБ. ДОМІ У ВЕСТ ФОРТІ.

В неділю 24. серпня ц. р. з рамени філії Стов. У.Р.Д. у Вест Форті устроєно концерт-мітінґ при участи мішаного хору, промов на тему "Виховання дітей" і виступів діточої мандолінової орхестри під управою учителя музики й співу тов. В. Перуняка.

Найкраще вивязались діти в грі на мандолінах. Около двайцять малих дівчаток і хлопців, засівши цілу сцену великим півколом, чарували присутніх гостей грою і співом. Оплескам не було кінця. Діти хотяй і помучені від духоти на сцені, мусіли, майже кожну пісню повторяти. На сцені гарячо, а в галі ще гірше, бо вона набита по береги: крісла, коридор і сіни повні. Хто скорше прийшов, той чувся щасливим і не опускав "окупованої позиції" до кінця. Хтось пустив розголос по салі, що ще діти мають грати і танцювати гопака на закінчення. Розчаровані були "вибагливі", коли не могли дочекатись цего. Та я вірю, що на слідуючий концерт, котрий, як я чув, готовлять, вже наші танцюристи не пощадять молодих ніг. Серед дівчат, виступали дві молоді товаришки з дуетами на скрипках, а це Олеся Ємчук і Марійка Тацюк. Обі беруть лекції музики на скрипках в школі музики в місті. Дуети виконали якнайкраще. Замітно талант до музики у цих молодих дівчаток, а головно у Марійки Тацюк. Ця молоденька скрипачка зразу почала "самоучки" дринькати на скрипці. Звичайно, чого дитина не забажає мати? Всего хоче. Купив тато скрипку, для забавки певно, не помічаючи зразу, що його Марійка буде талановита музикантка. По якімсь часі почав посилати її на лекції музики. І за короткий час дівчинка зробила гарний поступ. Та біда, що тато є бідний робітник-чорнороб. Зарібок скупий, ледви зводить кінці. Шкода, якщо вона перерве науку музики. А як мало між нашим трудовим народом в Канаді таких талановитих одиниць. Варто-б над цим подумати її родичам, як також місцевій філії Стов. У.Р.Д.

А поки-що, т-ко Марійко, не погордь нами. Ми бажаємо бачити тебе ще на сцені разом з т-кою Олесею на слідуючий концерт.

"Галицькі Радянці".

В суботу 30. серпня ц. р. Драмгурток при філії Стов. У.Р.Д. відограв нову драму під повисшим наголовком. Драма сама собою досить слабенька, малюнки в ній багато не зрозуміли, не ясні, думаю, і для самого її автора, фізурчина. Автор, бажаючи представити сучасний радянський настрій серед галицької молоді під кормигою шляхецької Польщі, не вивязався як слід. Зрештою, не маю на меті переглядати змісту драми, бо не чуюсь досить компетентний і лишаю це фаховцям. Хочу тільки коротко згадати про гру аматорів в ній.

Наші аматори за багато певні себе і тим самим за ліниві до вивчення своїх роль. Це помітно в кожній майже штуці. Забагато здаються на суфлера. Рівно-ж рухи за слабі місцями і то не лише у нових аматорів, але і у більше практичних. Є у нас аматори, котрі вже роками виступають в ролях, одначе часом можна запримітити, що на сцені їх власні руки їм на заваді. Просто ховає їх в кишеню, або киває ними в однім напрямі немов проситься: "заберіть від мене мої руки, бо вони мені нині на заваді". Це вина трохи режісера, що не навчить такого аматора, що він має зробити з своїми руками, але більша вина таки самого аматора, котрий не влізе в "душу" ролі, не може виробити артизму, як кажуть. Бо чи-ж може аматор віддати "свою" ролю бодай частинно так, як вимагає штука, коли він байдужий до неї і не знає часом самого змісту штуки? А тої байдужности аж за багато помітно часом у декотрих аматорів.

Цю нашу хибу, котра дуже а дуже убійча для розвитку у всіх ділянках нашої культурної праці, треба жорстоко викорінювати. Наш пролетарський театр, який ще дуже молодий, в стадії розвитку, мусить бути живим відбитком змагань боротьби у всіх її напрямках. І великим нашим гріхом буде, коли ми і дальше будемо такі байдужі, такі заскорузлі.

Ми-ж молоді, повні вогненної енергії, перед нами світла будучність, новий світ, нове життя. А тут якраз помічається навпаки: вийшла Марта, молода дівчина, сільська революціонерка, на сцену і лапає за суфлером кожне слово, немов 'помилуй мя боже' за мамою повторяє. Війт Качан, ставленик польського уряду, щоби не датись пізнати, що він хрунь, гатить зі всієї сили грубезною палицею об підлогу сцени, забуваючи певно, що стоїть на вільній околици, на траві. Наробив такого лоскоту, що в салі хоч вуха затикай, а маленькі немовлята на руках матерей аж позривалися з солодкого сну. А Юрко і прочі парубки, гай, гай, що за відважні. Чомусь самі себе боялись на сцені. Бідний Сафрон, як-би був знав, що так його ноги будуть трястись, бувби напевно попутав. Одинокий рух — це коли зробили напад на жандарма — досить був удачний. У всім иншім помітно було якусь непевність. Треба більше праці над собою, товариші, точности на пробах, а промахи самі собою зникнуть. Прийміть ці щирі мої уваги без злоби. Пишу їх з наміром направити лихі наші сторони.

Бурлака.

ПЕРША РІЧНИЦЯ ВІДКРИТТЯ У.Р.Д. В ТРАНСКОНІ.

В неділю, 31. серпня відбувся в Укр. Роб. Домі в Трансконі концерт-мітінґ, котрий устроїли робітничі організації, що істнують при філії Стов. У.Р.Д., щоби відсвяткувати першу річницю відкриття своєї інституції, яку вони збудували своїми власними силами.

На концерт прибуло велике число робітників і робітниць, так що саля У.Р.Д. була заповнена, а багато товаришів і товаришок з браку місця мусіли стояти при вході.

Около третої години по полудни піднеслася заслона, а на сцені показалася діточа мандолінова орхестра, котру публика привитала гучними оплесками. Потім тов. П. Данилюк, голова концерт-мітінґу, привитав присутніх та зложив їм щиру подяку за так численну участь, а по скінченню його коротенької промови, діточа мандолінова орхестра, під проводом тов. П. Угринюка, виконала "Інтернаціонал". Всіх точок програми було 63, до котрих входили промови, співи і деклямації. В концерті брали участь ученики і учениці Діточої Школи в Нарол, Ман., котрі в своїх деклямаціях і співах досить добре вивязувались. Взагалі концерт випав вдоволяючо, що можна було пізнати по тім, що хоч як довга була програма, публика вислухала все аж до останньої точки. По цім, так масовім зібранню, можна було довідатись, що трансконські робітники і робітниці дорого цінять свою інституцію і, щоби показати свою дійсну прихильність, товариші і товаришки зложили свої жертви на сплату довгу У.Р.Д. в Трансконі в сумі $75.53.

Жертвували слідуючі:

По $5.00: М. Смит, Анастазія Трилінська, І. Гах;

по $2.00: Г. Щур, А. Мороз, Е. Оробко, Р. Мартинюк;

по $1.00: І. Г., І. Балабан, Ю. Романець, П. Угринюк (з Вінніпеґу), К. Грабець, Д. Дубик, С. Мусієнко, Л. Мусієнко, К. Сосник, С. Дубас, І. Пожарнюк, М. Касіянчук, Г. Юрчишин, Н. А. Гевеґа, Н. Сафинюк, Л. Дубас, А. Воробйов, Г. Гевеґа, Ю. Фус, М. Р. Бейко, М. Мойсей, Н. Небожук, Ф. Касіян, П. Данилюк, В. Осадчук, Н. Сушник, А. Слижук, М. Грабець, Ф. Харко; А. Гевеґа 75 ц.;

по 50 ц.: М. Небожук, К. Селижук, П. Пуйда, А. Кожушок, Е. Сафинюк, І. Баранецкий, А. Пура, З. Касіянчук, А. Гевеґа, А. О., Ю. Н. Сабунчак; Д. С. Семенюк 35 ц.;

по 25 ц.: Н. Н., Н. Маруда, М. Вербіцький, В. Буник, К. Маляздревич, В. Кракалович, Г. Кракалович, М. Равлюк, Н. Метій, Безіменний, М. Дубас, Т. Дутчак, Д. Кракалович, Ю. Баранецка, А. К., М. Черняк, В. Черняк, М. Пивоварчук; М. Пийман 20 ц.;

по 10 ц.: Н. Н., М. Небоженко, С. Новак, Безіменний; Н. Н. 5 ц. Разом $63.75. З колекти при дверах $11.78. Разом $75.53.

Філія Стов. У.Р.Д. в Трансконі складає щиру подяку всім жертводавцям, а також і тим товаришам і товаришкам, як молодим так і старшим, котрі брали активну участь в концерті.

Хай жиє Стов. У.Р.Д. в Канаді!

За Філію Стов. У.Р.Д.,
С. Дубас.

КЛЯСОВА БОРОТЬБА В ЗАХІДНІЙ КАНАДІ.

Келгари, Алта.

Кожному клясово-сівідомому робітникови і робітниці є відомо, що в капіталістичній системі суспільство поділене на дві головні кляси: клясу визискувачів-капіталістів, яка опанувала всі природні багацтва, знаряди продукції а тим самим і продукцію, опанувала взагалі всі здобутки культури як матеріяльні так і духові, і на клясу робітників-нуждарів, які є не тільки визискувані при праці своїми роботодавцями, але є дійсними рабами капіталістичної кляси.

Воля а навіть і життя робітників спочиває в руках хижацьких капіталістів. Цих дві кляси ведуть між собою безнастанну і завзяту боротьбу. Боряться між собою на кожнім кроці і ріжними способами. Ведуть завзяту боротьбу на полі економічнім, політичнім, мистецькім, соціяльнім. І так довго буде вестися ця боротьба, як довго істнує поділ на кляси.

В капіталістичному суспільстві державна влада є в руках кляси меншости тому, що кляса більшости (робітники і фармері) не є так свідома, щоби зрозуміла, яке значіння має державний апарат для тої кляси, котра має його в своїх руках. А коли кляса більшости зрозуміє і візьме владу в свої руки, тоді горстка капіталістів, як кляса меншости, мусить зречися панування над світом і піддатися розпорядженням кляси більшости. Це ми звемо диктатурою пролетаріяту, яка є містком для знесення клясового поділу і переходом до комунізму.

Щоби в боротьбі поконати противну собі по інтересах клясу, треба бути сильнішим і то не тільки фізично, але духово і матеріяльно. Працююча кляса фізично о много разів сильніша за клясу капіталістичну, але матеріяльно стоїть вона далеко слабше. Хотяй не радо, але це мусимо признати. Бо якже-ж це можна назвати? Міліони робітників і селян що дня на своїй спині відчувають величезний тягар визиску, міліони безробітних голодують зі своїми родинами, ця роспука доводить їх до самовбійств, а проте вони не тільки що не бороться проти своїх гнобителів, а ще й їм помагають. Не пізнають навіть того, що вже своїми очима бачуть, і що відчувають на своїм хребті. Коли-би робітники і фармері морально (розумово) хоч на стільки стояли вище, щоби пізнали свої клясові інтереси і всі як один свідомо стали по стороні своєї кляси, а проти капіталізму, то в той час і всяка боротьба з паразитами була-би не страшна, але легка і успішна.

Робітники і фармері повинні вже раз зрозуміти клич: "Визвіл робітників, є ділом самих робітників".

Ніхто за нас і для нас, ніколи і нічого не зробить. То-ж ми і не бажаємо, щоби хтось для нас мав що небудь зробити. Коли-б тільки ми, робітники і фармері, своїм ворогам-капіталістам не помагали, то від них ми помочі не хочемо. Та хіба-ж вони можуть комусь помочи, коли і для себе нічого не роблять а тільки чужими руками з вогню каштани вигортають? Тому то ми, робітники і фармері, в клясовій боротьбі повинні взаїмно собі помагати, без ріжниці в якім характері ця поміч не була-б. Наші інтереси однакові. Наш ворог один і той самий.

Ось візьмім теперішне тяжке положення майнерів 18. дістрікту, які страйкують вже шестий місяць. Багато з них знаходяться в безвихіднім положенню, однак завзято видержують в боротьбі. Та чи ще довго зможуть видержати?

Це питання ставиться не тільки до майнерів 18. дістрікту, але й до робітників і фармерів взагалі.

Побіда робітників в однім заводі або дістрікті є частиною побіди робітників в цілій державі. А побіда в одній державі, є частиною побіди в цілім світі. Те саме і з невдачами. Невдача робітників в одній місци, є невдачою в другім. Капіталісти хитрі. Щоби приневолити робітників піддатися, деякі власники копалень зпоодинока отворяють майни після старої угоди і тим самим добувають певну кількість вугля, діляться між собою зиском і продовжають страйк, щоби більшою крізою приневолити робітників піддатися. І коли-б власникам, яких майни ще зачинені вдалося зірвати $1.17 денно, за що власне вони й боряться, то опісля і ті власники, які отворили роботу в своїх майнах після старої угоди, пічнуть тоже обривати по $1.17. Отже робітникам приходилось-би знову виходити на страйк.

Але той другий страйк вже напевно засуджений на невдачу, бо солідарність робітників визискувачі зломили вже підчас першого страйку.

І таке то поступовання не тільки що розбиває між робітниками солідарність і є ударом моральним, а ще більше є ударом матеріяльним.

Отже ми, українські робітники міста Келгари, для піддержки майнерського страйку 18. дістрікту, устроїли двоє підприємств (представлення і концерт) і весь чистий дохід, якого було $49.00, передали на руки секретаря Пікака в Келгари.

Від комітету страйкуючих всім жертводавцям щира подяка.

Товариші робітники і фармері! Не забуваймо на клич: що визвіл робітників і фармерів з капіталістичного ярма, є ділом самих робітників і фармерів.

В.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР. РОБ. ВІСТИЙ"

Г. Новосівський, Рочестер	$2.00
Д. Дзерик, Лос Анджелес	1.50
І. Фівчук, Паркдейл	1.00
Д. Німілович, Шікаґо	1.00
Д. Скакун, Брітанія Біч	1.00
Г. Мотовило, Ес Крік	1.00
М. Косович, Стемфорд	1.00
Н. Гандзюк, Кірклend Лейк	1.00
С. Івасюк, Форт Кю'Апел	.75
К. Вічковський, Вінніпеґ	.70
Г. Нізельський, Ню Вестмінстер	.50
М. Свирид, Сейнт Павл	.50

Бинґгем, Юта.

Тов. А. Лупул зібрав на лісту ч. 3251 на пресовий фонд "У.Р.В.":

А. Лупул	$2.00
П. Романович	1.00
А. Семенюк	1.00
Разом	$4.00

Ню Йорк, Н. Й.

Тов. Г. Вакалюк зібрав на лісту ч. 4345 на пресовий фонд "У.Р.В.":

Іван Самань	$1.00
Йосиф Рошко	1.00
Дм. Присяжнюк	.50
Федор Чайка	.50
М. Долгін	.50
А. Одайський	.50
Дм. Тухальчук	.50
І. Криворукий	.50
І. Матушак	.50
Дм. Антонюк	.50
Олекса Салик	.25
Петро Королик	.25
Н. Н.	.25
Разом	$6.75

Монтреал, Кве.

Тов. М. М. Зеленський зібрав на лісту ч. 3816 на пресовий фонд "У.Р.В.":

М. Зеленський	$1.00
Т. Пархін	.50
Разом	$1.50

На пресовий фонд "Робітниці":

А. Зеленська	$1.00
Т. Пархін	.50
Разом	$1.50

Конїстон, Онт.

Дорогі Товариші!

Посилаю Вам $8.60 на пресовий фонд "У.Р.В." Лепту цю зібрано на весіллю в т. Василя і Василини Ящуків, яке відбулося на фармі в місцевости Блізард Велей. Тов. Ф. Шлемкевич пояснив присутним гостям ціль і завдання робітничої преси і завізвав присутних до добровільних жертв на підтримку нашого робітничого і фармерського часопису "У.Р.В."

Жертви на пресовий фонд "У.Р.В." зложили слідуючі товариші і товаришки:

В. Ящук	.50
В. Ящук	.50
М. Юрійчук	.50
А. Юрійчук	.50
І. Шлемкевич	.50
В. Бучовський	.50
Н. Галущак	.50
Д. Рожновський	.50
Г. Бурнадз	.50
А. Смагась	.50
В. Мохорук	.50
С. Луців	.50
Н. П.	.50
В. Питель	.25
П. Питель	.25
І. Луців	.25
М. Пакуляк	.25
І. Лазарович	.25
І. Панкевич	.25
С. Іванишин	.25
Д. Дембіцький	.25
М. Кушнір	.20
Разом	$8.60

Всім жертводавцям щира подяка а молодій парі бажаю щасливого подружого життя.

Василь Бучковський.

Колгорст, Алта.

Товариші!

Ми не сподіваємось, щоби коло нашої преси було тепер лекше, як коло робітників на заході, що вже пятий місяць на страйку. В нас хоч почали вже робити, одначе в так скорім часі не можна ще надіятися від нас загальної грошевої помочі нашій робітничій пресі. Отож щоби хоч в части прийти з поміччю нашій пресі, товариші ухвалили вислати $10.00 на пресовий фонд "У.Р.В." з відділової каси.

Ще одну заяву бажаємо подати від себе до загального відома. Пару тижнів тому назад був поміщений на сторінках "У.Р.В." допис в справі солідарности страйку. Тепер ми вже вернули до праці, а товариші в других місцевостях ще далі страйкують. Зробили ми це не по своїй волі. Коли-б наші товариші в других місцевостях мали проти своїх бажань більший гурт робітників а також урядників 18. дістрікту, то і вони могли-б зробити те саме, що ми тепер зробили. Але ми не забуваємо про страйкуючих. На однім юнійнім мітінґу рішено, щоби кожний робітник дав 10. процент з заробітної платні на поміч страйкуючим.

Прокіп Шкурат, фін. секр.

Монтреал, Кве.

Тов. М. Дупешка зібрав на лісту ч. 1476 на пресовий фонд "У.Р.В.":

А. Халас	.50
В. Шура	.50
О. Труфан	.50
А. Семотюк	.50
І. Коменда	.50
М. Будчак	.50
М. Дупешка	.35
В. Сирутук	.25
А. Єремко	.25
Б. Іштван	.25
Н. Гармаковський	.25
А. Питоренко	.25
В. Гигуш	.25
В. Шевчук	.25
Гр. Косовський	.25
Е. Веренчук	.25
І. Коропчук	.25
Гр. Дрогомирецький	.25
Я. Корчмар	.25
В. Добровольський	.25
М. Угрин	.25
А. Личка	.25
М. Марковська	.25
І. Станій	.25
К. Гров	.20
Б. Луп	.20
Разом	$8.00

Монтреал, Кве.

Тов. І. Коменда зібрав на лісту ч. 3838 на передплату "У.Р.В." $4.00.

На пресовий фонд "У.Р.В.":

І. Тона	$1.00
М. Дупешка	.50
М. Старченко	.50
І. Штогрин	.50
М. Парат	.50
Разом	$3.00

ТЕАТР І МУЗИКА.

ТЕАТРАЛЬНА РОБІТНИЧА СТУДІЯ В У.Р.Д. В ВІННІПЕҐУ.

Драматичні і співацькі сили при Укр. Роб. Домі в Вінніпеґу після літньої передишки беруться до праці.

Беручи під увагу це, що робітничі аматори й аматорки не мають звичайно теоретичної підготовки і грають на сцені тільки з любови до неї, через що доводиться їм переходити чималі труднощі, — необхідно дати їм потрібну підготовку. З цею метою в неділю 7. вересня 1924 зійшовся Співацько-Драматичний Гурток при Відділі У.Р.Д. у Вінніпеґу і після обміни думок одноголосно вирішив, що театральна студія необхідна. На цих зборах й засновано "Театральну Робітничу Студію" незалежно від Драматичного Гуртка. Члени студії є рівночасно й членами Драмгуртка і навпаки. Досі вписалося 46 членів і членкинь і студійна праця проводитимесь в назначені два дні в тижні, а студійні - теоретичні лекції в неділю пополудні. Намічується такі лекції:

Мистецтво і його розуміння. — Історія театру, з окрема українського. — Теорія драматичного мистецтва. — Наука про рухи. — Наука про голос. — Деклямація. — Характеризація і инші.

Доступ до студії має кожний робітник й робітниця, які бажають вивчити театральне мистецтво і одержати хоч-би перші початкові поняття про него. Однак кожний студист і студистка обовязуються пильнувати лекцій, дійсно вчитися і повинуватися товариській дисціпліні.

Час від часу в нашій ґазеті будемо в цій рубриці подавати відомости про хід праці в першій Театральній Робітничій Студії.

Драмгурток також розпочав свою працю. Відбуваються проби слідуючих творів: **"Сирітка Хася"**, драма в чотирох діях, Якова Гордіна; **"Казка старого млина"**, драма в 5-ох діях, Черкасенка; **"Мужик паном"**, комедія в трох діях, Л. Гольберга.

Проби штук відбуваються вечерами: В понеділок — "Мужик паном"; у вівторок і пятницю — "Казка старого млина"; в четвер — "Сирітка Хася".

Отворення театрального сезону призначено на 11. жовтня драмою п. н. "Сирітка Хася".

Хор реґулярно відбуває свої проби два рази на тиждень: в середу й неділю вечерами.

В репертуарі хору слідуючі пісні: **Марсилієза** в роскладі композитора Верховинця; **"Нова Атлянтида"** — музика П. Козицького на слова пролетарського поета Володимира Сосюри; Народна пісня в творах Леонтовича: **"Щедрик"**, **"Женчичок-Бренчичок"** і **"Легенда"**, музика Леонтовича на слова Вороного. На програмі: **"Вечерниці"**, Ніщинського і **"Вісім прелюдів-пісень"** (роскладки народніх пісень на мішаний хор) П. Козицького.

Після проб дірігент дає всім хористам теорію музики.

Мандолінові орхестри через літні вакації брали теорію нот і до наступного сезону будуть більш підготовленими.

НА ПРОВІНЦІЇ.

Драмгурт[illegible] товариствення Укр. Роб. Дім на пр[illegible] також оживають.

В Монтреалі грають на 13. вересня **"Дванайцять"**, т. Ірчана; В Вест Форт Вилім відограли 30. серпня **"Галицькі Радянці"** і готують **"Лицарі Абсурду"**; В Форт Вилім готують **"Гайзороня"**; У Форт Франсес відограли 1. вересня **"На відпуст до Київа"**, комедію.

ПІД УВАГУ ДРАМГУРТКАМ НА ПРОВІНЦІЇ.

Час від часу ми будемо містити в "У.Р.В." театральну хроніку в такім виді, як це ми вище подаємо. Маємо цим на меті знайомити всі драмгуртки нашої організації і взагалі всіх, хто цікавиться театральним мистецтвом, з ходом театральної праці у всіх драмгуртках нашої організації. Віримо, що цим зацікавляться драмгуртки у всіх місцевостях і будуть стало надсилати відомости про хід роботи в своїй місцевости. Писати до театральної хроніки треба коротенько: назву своєї місцевости, товариства, назву твору, чи творів, що готуються до вистав і дату. Більш нічого. Треба, щоб писала одна людина, спеціяльно до того призначена, або режісер. Писати виразно і в наголовку зазначувати: в рубрику "Театр і Музика".

МІСЦЕВІ ВІСТИ

Місячні Збори членів Відділу Стов. У.Р.Д. у Вінніпеґу відбудуться в неділю, дня 14. вересня, в год. 3-ій по полудни в салі У.Р.Д.

На зборах є важні справи до полагодження, тому проситься всіх товаришів і товаришок прибути на означений час.

***

Велика Забава відбудеться в салі Укр. Роб. Дому в Вінніпеґу в суботу, дня 13. вересня. Початок в год. 8.30 вечером.

Вступ на забаву за добровільними датками або річами на Базар.

***

Місячні збори Відділу Стов. Укр. Роб. Дім в Іст Килдонан відбудуться в суботу, дня 13. вересня в год. 8-ій вечером.

Обовязком всіх членів і членкинь Відділу взяти в зборах активну участь. Много важних справ до полагодження.

***

Заряд Відділу Стов. У.Р.Д. в Іст Килдонан повідомляє всіх родичів дітей, що Робітнича Діточа Школа при філії Стов. У.Р.Д. в Іст Килдонан продовжається далі. Впис дітей до школи буде продовжатися до кінця цего місяця, себто до 30. вересня. Після цеї дати вписи будуть замкнені.

***

В неділю, 14. вересня відбудеться в Укр. Роб. Домі в Іст Килдонан велика забава, на яку запрошується всіх робітників і робітниць, що хочуть гарно і весело провести час.

Вступ за добровільними жертвами, що будуть обернені на сплату довгу У.Р.Д. в Іст Килдонан.

Забава потреває від год. 2. пополудни до пізного вечера.

За музику і буфет ручить Комітет.

НА ПРОДАЖ лот з шандою на Ревел Евню в Транскона, Ман. Лот близько шапів, напроти школи. Шанда ушкоджена вогнем. Лот 40 через 110 ф. Продам тано.
Annie Teski
161 Syndicate St.,
(101) Winnipeg, Man.

ПОШУКУЮ свого мужа Сташка Яцину з села Будзанова, повіт Теребовля, Галичина. Дня 5. лютого 1923 р. пішов в місто шукати праці і пропав всякий слух по нему. Він був в віці 22 роки, високого росту, чорнявий, без вусів. Хто знав би що з ним сталося, де він перебуває, як що находиться живий, або він самий хай напише на понизшу адресу:
Pawlina Jacyna
537 King St.
Winnipeg, Man.

ПОВІДОМЛЯЄМО всіх українських робітників міста Вінніпеґу і околиць, що ми відкрили під ч. 875 Мейн улиці шапу, в якій направляємо автомобілі, моторсайклі, байсиклі і батерії. Також маємо нові части до вище згаданих машин. Продаємо ґуми і батерії, нові і старі по дешевій ціні. Роботу виконуємо скоро і вдоволяючо. Наш телефон J 5080.
П. Стасишин і Я. Бялозорський
875 Main St., Winnipeg.

ПОВІДОМЛЯЮ всіх зацікавлених, що я розійшовся з спілкою, в якій я працював пару літ і знову відкрив робітню по оправі книжок і т. и. в себе дома під ч. 441 Флора улиці. Мій телефон J 3059. Всяку роботу виконую совісно, скоро і дешево.
Г. Голдін
441 Flora Ave., Winnipeg.

ПРИХОДІТЬ НА ЗАБАВУ ДО УКР. РОБ. ДОМУ!
ЗАХОДОМ ВІДДІЛУ РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА В ВІННІПЕҐУ
устроюється
В СУБОТУ, ДНЯ 13. ВЕРЕСНЯ
В САЛІ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ
ВЕЛИКУ ЗАБАВУ
НА КОТРУ ЗАПРОШАЄТЬСЯ ВСІХ ЧЛЕНІВ І ЧЛЕНКИНЬ НАШИХ ОРГАНІЗАЦІЙ, ЯКІ ЛЬОКУЮТЬСЯ В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ. — ВСТУП НА ЗАБАВУ ЗА ДОБРОВІЛЬНИМИ ДАТКАМИ АБО РІЧАМИ НА БАЗАР. — ПОЧАТОК ЗАБАВИ В ГОД. 8.30 ВЕЧЕРОМ.
Заряд Відд. Р.З.Т.